

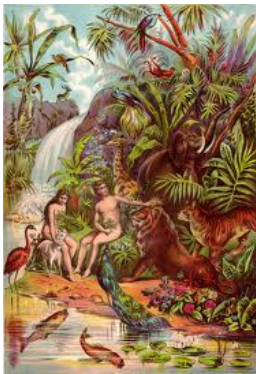
## Η Προσευχητική Σιωπή κορυφαία αρετή

**«Έφτιαξα το ουράνιο Βασίλειο, για να είμαστε μια οικογένεια και να είστε ευτυχισμένοι»**

Λέει ο Θεός σε όλους μας:

«Έκανα το ουράνιό Μου Βασίλειο, για να σας κάνω όλους ευτυχισμένους. Έφτιαξα ένα θαυμαστό κόσμο, για να σας βλέπω να είστε τρισευτυχισμένοι. Μέσα σ' αυτόν τον κόσμο θέλησα Εγώ να είμαι ο Πατέρας σας κι εσείς τα παιδιά Μου. Θέλησα να είμαστε όλοι μία οικογένεια, που εσείς σαν παιδιά θα Με σέβεστε και θα Με αγαπάτε.

Κι Εγώ σαν Πατέρας συνέχεια θα αφήνω να σκορπά πλούσια μέσα από την θεϊκή Μου καρδιά, όχι απλά το έλεός Μου και η ευσπλαχνία Μου, αλλά κυρίως η Πατρική και Μητρική Μου αγάπη, την οποία σας αποδεικνύω με χίλιες δυο δωρεές. Έτσι έφτιαξα τον κόσμο, να είμαστε μία οικογένεια.



-Ποιος σήμερα δεν ονειρεύεται μια καλή οικογένεια, που να νιώθει την αγάπη του πατέρα, την αγάπη της μάνας, την αγάπη των αδελφών μεταξύ τους και να επικρατεί γαλήνη, ειρήνη και ευτυχία; Εγώ πρωτοέφτιαξα αυτή την οικογένεια, δημιουργώντας τον Παράδεισο και βάζοντας μέσα τον Αδάμ και την κόρη Μου την Εύα.

-Και τι σας ζήτησα;

Απλά να Με εμπιστεύεστε, απλά να Μ' αγαπάτε, απλά να είστε αφοσιωμένοι σ' Εμένα. Και αυτοί που είστε αφοσιωμένοι και Μ' αγαπάτε, τότε ξέρετε, πως πρέπει και να Με ακούτε.

**«Ενώ σε έβαλα άρχοντα και βασιλιά όλη της κτίσης, εσύ πείστηκες από τα λόγια του Εωσφόρου, που θέλησε να μας χωρίσει»**

Αυτή την σχέση την διατάραξε εκείνος, που θέλησε να μας χωρίσει. Εγώ αποφάσισα να έχετε το αυτεξούσιο. Μόνοι σας να αποφασίζετε το τι θέλετε.

-Τι μεγαλύτερο δώρο θα μπορούσα να κάνω στα παιδιά Μου, από το να τους αφήσω, μόνοι τους να επιλέγουν τι θέλουν;

Εξάλλου η αγάπη εκεί φαίνεται, όταν εσύ την επιλέγεις και όχι όταν σου την επιβάλουν με τη βία. Γι' αυτό λοιπόν και σας άφησα μόνους να αποφασίσετε.

Επέτρεψα στον αρχέκακο να σας δοκιμάσει.

-Και εκείνος ξέρετε τι σας είπε;

«Αλήθεια άνθρωπε, πιστεύεις πως ο Θεός σε αγαπά;

Αλήθεια πιστεύεις ότι θέλει να είσαι ευτυχισμένος;»

-Κι Εγώ εκείνη τι στιγμή, ξέρετε τι περίμενα;

Περίμενα, παιδί Μου, αυτό να ομολογήσεις:

«Ναι, εγώ αγαπώ τον Πατέρα μου και Τον εμπιστεύομαι».

Ήταν η στιγμή της κρίσης, που Εγώ θα σου χάριζα ακόμα πιο πολλά, απ' ότι θα μπορούσες εσύ να φανταστείς. Αλλά θα έπρεπε να το επιλέξεις εσύ. Άφησα την κρίση σε σένα. Κι όμως, εσύ παιδί Μου, δεν θέλησες να καταλάβεις και να κατανοήσεις όλα αυτά, που σου τα έδωσα τόσο πλούσια. Και δεν κατάλαβες ακόμα, ότι όλο Μου το ουράνιο Βασίλειο, για



σένα το έφτιαξα. Όλο τον Παράδεισο, για σένα τον έφτιαξα. Σε έβαλα άρχοντα και βασιλιά όλης της κτίσης. Μα ούτε και αυτό κατάλαβες.



Και πείστηκες τόσο πολύ στα λόγια του αρχέκακου ώστε να πεις:

«Αλήθεια, δεν μ' αγαπάει ο Θεός;»

Και τότε έβγαλεις από μέσα σου, την πλήρη πίστη, την πλήρη αφοσίωση, την πλήρη υπακοή και έγινε η πλήρης πτώση.

**«Τώρα που νιώσατε την δύναμη του κακού,  
σας ζητώ να επανέλθετε στην δική Μου αγκαλιά»**

-Και τώρα τι σας ζητάω;

Σας ζητάω να επανέλθετε πίσω στην καρδιά Μου. Σας ζητάω τώρα που νιώθετε, ποια είναι η δύναμη του κακού, ποιο είναι το βασίλειο του κακού, ποια είναι η φοβερή αγκαλιά του Εωσφόρου, να κατανοήσετε πόσο η δική Μου αγκαλιά είναι γλυκιά, τρυφερή και στοργική, ώστε να μπορέσετε να επανέλθετε πίσω σ' αυτήν την αγκαλιά, για να σας δώσω ξανά να χαρείτε στην αιωνιότητα πλέον, το ουράνιό Μου Βασίλειο.



Όποιου του αρέσει η πολυλογία  
δεν μπορεί να αποφύγει την αμαρτία.  
Ενώ αυτός που ξέρει να συγκρατεί  
τα χείλη του είναι συνετός. (Παροιμ.10:19)

Όμως, ούτε στις δωρεές Μου δεν καταλάβατε τίποτα και συνεχίζετε αυτό που πρωταρχίσατε: Την εγωιστική σας διάθεση! Εσείς να είστε καλά και να αδιαφορείτε για τους άλλους. Συνεχίσατε την τολμηρή σας ομιλία, να μιλάτε με τον Εωσφόρο, να μιλάτε με τους δαίμονες, να μιλάτε μ' εκείνον αντί μ' Εμένα. Και αποφασίσατε να μολύνετε το στόμα σας πάρα πολύ με όλα τα πάθη της ψυχής και της καρδιάς σας.

**«Θέλω να σας αποκαλύψω την αρετή της προσευχητικής σιωπής,  
που κοσμούσε την Μητέρα Μου»**

Λέει ο Ιησούς:

«Μεγαλύτερη χαρά δεν υπάρχει από αυτήν, να βλέπω έναν άνθρωπο ταπεινό, απλό και ευσπλαχνικό. Αλλά όμως θα μπορούσα Εγώ, σαν Γιός αυτής της επουράνιας Βασίλισσας, που ο Πατέρας Μου την λάτρεψε και εσείς όλοι οι άνθρωποι την κάνατε Μητέρα σας, να σας μιλήσω για μια μεγάλη αρετή που την κοσμούσε και μακάρι όλοι να την είχατε. Πολλές αρετές κοσμούσαν την Βασίλισσα Μου, την Μητέρα Μου.

-Αλλά ποια ήταν αυτή, η πιο μεγάλη, που θα ήθελα όλοι σας να έχετε;

Ήταν μια αρετή, που μόνη της την επιχείρησε, μόνη της την αναζήτησε και ο Θεός την ευλόγησε. Όλες οι άλλες αρετές να ξέρετε, σας έχουν δοθεί από λίγο και καλείστε εσείς να τις αυξήσετε. Λίγη ταπεινωση ζητάει από σας ο Θεός για να τις ευλογήσει και Εκείνος να τις μεγαλώσει. Λίγη ευσπλαχνία σας ζητάει ο Θεός, για να τις μεγαλώσει και να τις επαυξήσει.

Λίγη αγάπη σας ζητάει, για να τις μεγαλώσει και να τις επαυξήσει. Σας έδωσα όλες τις αρετές Μου από λίγο και καλείστε εσείς τώρα με τον αγώνα σας να τις μεγαλώσετε». Γι' αυτό και σαν δώρα δίνονται σε όλους οι αρετές. Κανείς δεν μπορεί από μόνος του να πετύχει τίποτα.



Μέσα στην  
καρδιά μου  
μόνο  
η μορφή  
του Ιησού  
υπάρχει  
και  
μια λέξη·  
Σ' ΑΓΑΠΩ!

Υπάρχει όμως μια αρετή, η οποία είναι τόσο μεγάλη και τόσο δυνατή ενώπιον του Θεού Πατέρα Μου, λέει ο Ιησούς, που όποιος την κατακτήσει, αμέσως η αρετή αυτή σαν βασίλισσα κερδίζει και όλες τις υπόλοιπες αρετές, οι οποίες μαζεύονται γύρω από αυτήν την ψυχή, την κοσμούν και την χαριτώνουν. Αυτή είναι η προσευχητική σιωπή, η μεγαλύτερη αρετή που χαρίστηκε ποτέ στη γη.

Όλες οι αρετές ωχριούν μπροστά στην πιο μεγάλη βασίλισσα των αρετών, στην προσευχητική σιωπή. Μπορεί σε εσάς να είναι άγνωστη αυτή η αρετή, γιατί δεν αγωνιστήκατε να την κατανοήσετε και δεν καταλάβατε το μέγεθος και την δύναμή της. Αλλά όμως Εγώ θέλω να σας αποκαλύψω την αρετή αυτήν, που κοσμούσε την Μητέρα Μου, που κοσμούσε την Βασίλισσα του Ουρανού και της γης, την αρετή που έκανε τον ίδιο τον Θεό να στέκεται από πάνω της και να την ευλογεί: **Την προσευχητική σιωπή.**

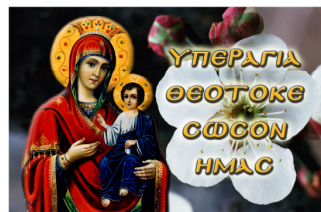
Όταν ήμουν Παιδί, αγνοώντας η Μητέρα μου ότι είμαι ο Γιός του Θεού και Θεός της, με τίποτα άλλο δεν μπορούσα τόσο πολύ να ευφρανθώ, όσο, με το να βλέπω αυτή την αρετή να κοσμεί την Μητέρα Μου Μαριάμ. Πόσες φορές από τότε που άνοιξα τα μάτια Μου σαν άνθρωπος, γιατί Είμαι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, έβλεπα σε αυτήν την αγγελική ύπαρξη, αυτήν την αρετή όλο και πιο πολύ να μεγαλώνει και να ευφραίνει τον Θεό Πατέρα. Έβλεπα την Μητέρα Μου πάντα να σηκώνει τα μάτια της στον Ουρανό και να μιλά με τον Θεό Πατέρα Μου. Έβλεπα πάντα το στόμα της κλειστό, αλλά τόσο ομιλητικό! Έβλεπα τους άλλους ανθρώπους απ' έξω, να ανοίγουν το στόμα τους, να λένε πολλά λόγια, αλλά τόσο ελάχιστα στον Θεό Πατέρα Μου... Και έβλεπα την Μητέρα Μου να λέει τόσο ελάχιστα λόγια στους ανθρώπους, μα τόσα πολλά στον Θεό Πατέρα Μου. Σιωπούσε το στόμα της και μιλούσε η καρδιά της!



Πόσες φορές, σαν Παιδί, Με έπαιρνε από το χεράκι για να Με πάει βόλτα, για να Μου μιλήσει για τον Ουρανό, να Μου μιλήσει για όλη την κτίση, για να δοξάσουμε μαζί τον Θεό Πατέρα Μου. Τότε έβλεπα μέσα στην ύπαρξή της, αυτή την προσευχητική σιωπή. Πόσες φορές σαν Παιδί γύριζα τα μάτια Μου, να δω τα μάτια της Μάνας Μου. Να δω αυτά τα γλυκά μάτια της αγγελικής αυτής Μάνας, γιατί μόνο έτσι θα μπορούσα να την πω, να δακρύζουν από αγάπη στον Θεό Πατέρα.

Και όταν Μου μιλούσε για τον Ουρανό, αυτή η γλυκιά ψυχή δάκρυζε από έρωτα θεϊκό και Μου μετέφερνε και Εμένα σαν Παιδί, αυτή τη χάρη και τη χαρά που έπαιρνε ο Θεός Πατέρας στον Ουρανό και Εγώ ο Υιός Του στη γη.

Σαν κοιτούσα τα μάτια της, δεν έβλεπα τίποτα άλλο, παρά μια φλόγα ερωτική να βγαίνει μέσα από αυτήν. Και το στόμα της όταν μιλούσε, έβγαζε τέτοια φλόγα αγάπης, τέτοια φλόγα θεϊκής ευσπλαχνίας και τέτοια φλόγα θεϊκού έρωτα στο Θεό Πατέρα, που σκιρτούσε η δικιά Μου παιδική καρδιά, γιατί και Εγώ τον Θεό Πατέρα Μου λάτρευα.



**«Ποτέ δεν άκουσα την Μητέρα Μου να κρίνει. Αλλά την άκουγα να Μου ζητάει ευσπλαχνικά να προσευχηθούμε στον Θεό Πατέρα μας, για τις ψυχές που υποφέρουν»**

Ήτανε φοβερό και καταπληκτικό να βλέπεις αυτή την Μάνα, τι έκανε όταν έπρεπε να βγει έξω από το σπίτι της, για να συναντήσει ανθρώπους. Έβλεπε πολλούς ανθρώπους. Άλλοι από αυτούς ήταν καλοί. Αλλά άλλοι από αυτούς ήταν απρόσεκτοι στη ζωή τους. Άλλοι ήταν απρόσεκτοι στα λόγια. Άλλοι πάλι ήταν απρόσεκτοι στις πράξεις.



Όταν ερχόταν στο σπίτι, τότε με δάκρυα στα μάτια Με έβαζε σαν Παιδί της, σ' αυτό το τρυφερό γλυκό μητρικό λιμανάκι, στην αγκαλιά της, και Μου έλεγε:

«Έλα παιδί μου να προσευχηθούμε για την τάδε ψυχούλα που υποφέρει».

Δεν την άκουσα ποτέ να κρίνει ή να κατακρίνει. Αλλά την άκουγα πάντα να Μου ζητάει ευσπλαχνικά να προσευχηθούμε στον Θεό Πατέρα μας γι' αυτή την ψυχή, που υποφέρει.

Τότε και Εγώ ένωνα τα χεράκια Μου, όπως έκανε και η Μάνα Μου και ενωνόντουσαν δυο ανθρώπινες υπάρξεις, αγνοώντας η Μάνα Μου ότι ήμουν και Θεός της και μιλούσε σ' Εμένα, τον Υιό του Θεού και στον Θεό Πατέρα Μου. Και τότε ο Πατέρας Μου σπλαχνιζόταν αυτή την ψυχή, γιατί ποτέ ο Θεός δεν παρακούει, δεν παραβλέπει μια ικεσία μητρική, παιδική, όταν ανεβαίνει με πολύ αγάπη στον Ουρανό γι' αυτήν.

**«Μητέρες, μάθετε τα μυστικά της προσευχητικής προσευχής, για να φέρετε την ευτυχία ξανά στα παιδιά σας»**

Πόσο θα θελα να πω σε όλες τις μάνες, να μάθουν το μυστικό της ζωής. Το μυστικό που θα φέρει τα παιδιά τους ξανά στην ευτυχία. Το μυστικό που το αγνοούν και οι ίδιες, γιατί δεν το ζούνε. Το μυστικό εκείνο, που κάνει τον Θεό να κατεβαίνει πολύ γρήγορα σε μια ψυχή.

Ένας αναχωρητής αγωνίζεται μέσα στην ερημιά πολλά χρόνια με πνευματικές ασκήσεις, με προσευχές, με μετάνοιες, με φοβερές θυσίες, για να φέρει μέσα στην καρδιά του το Άγιο Μου Πνεύμα. Έτσι δεν είναι;

Πόσα θα μπορούσατε να κατακτήσατε εσείς οι άνθρωποι στη γη, χωρίς να ζηλεύετε τους ασκητές και τους ερημίτες, που για τον έρωτά Μου πήγαν εκεί, για να Μου δώσουνε την καρδιά τους και Εγώ το Άγιο Μου Πνεύμα.

Πόσο θα μπορούσατε εσείς οι ίδιοι να τους μοιάσετε και να πετύχετε ακριβώς τα ίδια πράγματα, φτάνει μονάχα να είχατε μια αρετή:

Την αρετή της Μάνας Μου, την προσευχητική σιωπή.



Δεν μιλώ για την απλή σιωπή, γιατί η απλή σιωπή μπορεί να βγάλει την ψυχή και σε καλό αλλά και σε κακό. Μπορεί να σιωπά το στόμα σου, αλλά να οργιάζει το μυαλό σου και η καρδιά σου. Μπορεί να μην λες τίποτα με το στόμα σου, αλλά το μυαλό σου να είναι γεμάτο ακαταστασία, γεμάτο πονηριά, γεμάτο λογισμούς. Τι να την κάνω αυτήν την καρδιά;

**Εγώ θέλω εκείνη τη σιωπή, που να είναι προσευχητική, που να έχει σιωπή στους λογισμούς, σιωπή στις ψεύτικες χαρές της καρδιάς, γιατί αυτά τα τρία είναι εκείνα που είναι οι πόρτες του Παραδείσου. Μέσα από αυτά θέλω να κυριαρχήσω στα δικά Μου τα παιδιά: Στην καρδιά τους, στο νου τους και στο στόμα τους.**



**«Θέλω να κρυφτώ σαν μικρό Παιδί στην αγκαλιά σας, όπως κρύφτηκα στης Βασίλισσάς Μου Μαριάμ και στου Γέροντα Ιωσήφ την πατρική καρδιά»**

Οι γονείς εκείνοι που ξέρουν να γονατίζουν και δεν αφήνουν άλλους λογισμούς να εισχωρήσουν μέσα τους, αλλά η προσευχή τους είναι σιωπηλή, ξέρουν πώς να Με αγγίξουν.



-Πόσοι από σας ζητήσατε να Με κρατήσετε σαν μικρό Παιδί μέσα στην καρδιά σας, όπως η Βασίλισσα Μου Μαριάμ;  
-Πόσοι από σας αποφασίσατε σαν άνθρωπο επί της γης, να Με νιώσετε και να Μου δώσετε τα χάρδια σας και τα φιλιά σας;  
-Πόσοι από σας θελήσατε να Με κρατήσετε τόσο τρυφερά και να Με φωνάξετε Γιο σας;  
Πόσο όμως θα ήθελα να σας πω, ότι άλλες από σας το κάνουν και Μου δίνουν χαρά και άλλες από σας το κάνουν και Με πληγώνουν ακόμα πιο πολύ.

Πως θα μπορούσα να πω στον καθένα από σας, ότι θέλω να κρυφτώ σαν μικρό Παιδί στην αγκαλιά του, όπως κρύφτηκα στης Βασίλισσάς Μου Μαριάμ και στου Γέροντα Ιωσήφ την πατρική καρδιά;

Πόσο όμως θα ήθελα να σας πω, ότι πολλές φορές το χάδι σας είναι σκληρό και τότε ματώνουν οι πληγές Μου ξανά. Κάθε φορά που Με αγκαλιάζετε και δεν επιτρέπετε στο Άγιο Μου Πνεύμα να κατέβει και να πλημμυρίσει την καρδιά σας, αλλά αφήνετε ανεξέλεγκτα το μυαλό σας να πονηρευτεί με χίλιους δυο λογισμούς και το στόμα σας απύλωτο να βγάζει φίδια, τότε ξέρετε τι κάνετε;

Τίποτα άλλο, από το να ρέει συνέχεια ξανά από τις πληγές Μου, από τα χέρια και τα πόδια Μου, Αίμα. Και Εγώ σας φωνάζω:

**-Πονάω! Πονάω! Πονάω μαμά! Πονάω μπαμπά! Συνέχεια πονάω!**





Μακάριες εκείνες οι ψυχές, που μέσα στη σιωπή, ξέρουν να Μου μιλούν γλυκά και επουλώνουν με τα ερωτικά δάκρυα τους, τις δικές Μου τις πληγές.

Μακάριες εκείνες οι ψυχές, που αντί να λένε λόγια, αφήνουν δάκρυα στις πληγές Μου.

Μακάριες εκείνες οι ψυχές, που αντί να λένε λόγια για Μένα, ξέρουν να μιλούν μόνο σε Μένα.

Μακάριες είναι εκείνες οι ψυχές, που το μυαλό τους είναι μονάχα σ' Έναν, στον αγαπημένο τους. Μακάριες οι ψυχές εκείνες, που κατάλαβαν τον πόνο του Θεού Πατέρα και τι ζητάει Εκείνος από σας.

**«Αναζητώ μια ψυχή, που με την παιδική της ανεμελιά, με την αφοσίωση και την ταπείνωσή της, να ξεκουράσει την θεϊκή Μου καρδιά»**

-Ξέρετε τι ζητάει ο Πατέρας Μου από τον ουρανό;

-Μήπως νομίζετε ότι αναζητάει Προφήτες;

Είχε πολλούς τέτοιους στο διάβα της ιστορίας και τους ξέρετε.

-Μήπως ζητάει Αποστόλους;

Μα Τον δίδαξαν Απόστολοι και Τον κήρυξαν παντού.

-Μήπως Διδασκάλους;

-Μήπως μεγάλους ανθρώπους να κάνουν μεγάλα έργα;

Όλους τους είχε.

Τώρα όμως, δεν αναζητά πλέον ούτε Προφήτες, ούτε Αποστόλους, ούτε Διδασκάλους, αλλά μονάχα κάτι που Του καίει την καρδιά:



**Αναζητάει μια παιδική ψυχή, που με την παιδική ανεμελιά, να Τον αναζητάει απόλυτα και αποκλειστικά.** Μια παιδική ψυχή αναζητά αποκλειστικά, που με την ανεμελιά της, με την αφοσίωσή της, με την απλή της ταπείνωση θα ξεκουράσει την θεϊκή Του καρδιά.

-Που όμως θα την βρει;

-Τι άλλο θα μπορούσε να ζητήσει, για να είναι τόσο ευτυχισμένος;

-Τι θα μπορούσατε να αναζητήσετε εσείς σαν μάνες, για να είσατε ευτυχισμένες;

Σας έδωσα συντρόφους και γρήγορα καταλάβετε, ότι ακόμα δεν γέμισε η καρδιά σας.

Σας έδωσα το δώρο Μου, το παιδί σας και τότε είδα να χτυπάει η καρδιά σας δυνατά και γοερά.

-Γι' αυτό το παιδί δεν αξίζει να αγωνιστείτε;

-Γι' αυτό το δώρο δεν αξίζει να προσευχηθείτε;

-Γι' αυτό το δώρο δεν αξίζει να ενωθείτε με τον Θεό Πατέρα Μου, να γίνετε ένα μ' Εκείνον και Αυτός ένα με εσάς, για να γίνετε με τη σειρά σας και εσείς ένα με τα δικά σας τα παιδιά;

Αφού δεν το καταφέρατε γονείς, γιατί δεν το αναζητήσατε;

-Πως τότε αναζητάτε και θέλετε τα παιδιά σας, να γίνουν έναν με τον Θεό, αφού εσείς οι ίδιοι που λέτε πως κατανοείτε, δεν έχετε ακόμα αγαπήσει, δεν έχετε ακόμα καταλάβει τι ζητάει από εσάς ο Θεός;

-Και τι ζητάει ο Θεός Πατέρας Μου;

Μια παιδική καρδιά!

-Άραγε, θα υπάρξουν τέτοιες παιδικές καρδιές;

-Άραγε, θα Του δώσετε την καρδιά σας;

-Άραγε, θα Του δώσετε μια καρδιά, που να μην πληγώνεται από του κόσμου τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες, που από τώρα και στο εξής θα είναι πάρα πολλές;

-Ποια καρδιά θα βρεθεί να πει:

**«Θεέ Μου, αφήνω από αυτή τη στιγμή κάθε τι γήινο και κοσμικό και θα αφιερωθώ μονάχα σ' Εσένα, για να Σου ξεκουράσω την ψυχή, με του θεϊκού μου έρωτα τα γλυκά λόγια».**

-Ποια είναι εκείνη η ψυχή, που θα θελήσει να πει στον Θεό Πατέρα:

**«Εγώ, Θεέ μου, θα αφιερωθώ μόνο στα παιδιά που μου χάρισες και σε όλες τις χαμένες ψυχές με την προσευχή μου. Δέξου απλά και ταπεινά την δική μου την καρδιά».**

Αυτό είναι σήμερα που αναζητάει ο Θεός!

-Ποια όμως από όλες εσάς, θα θελήσει να δώσει την καρδιά της στο Θεό;

-Πως όμως θα την δώσει αν δεν Τον πιστέψει;

-Πως θα την δώσει, αν δεν Τον αγαπήσει;

-Πως θα την δώσει, αν δεν Του αφοσιωθεί;

-Πως θα την δώσει, αν η καρδιά της είναι μολυσμένη;

-Πως θα την δώσει, αν το μυαλό της συνέχεια αφήνεται στους λογισμούς και πονηρεύεται;

-Πως θα μπορέσει να αφιερώσει την καρδιά της, όταν το στόμα της ακόμα δεν το ελέγχει;

-Πως θα μπορέσει ο Θεός να έλθει σε μια καρδιά, που θα Τον ταλαιπωρεί, τότε με τις κακίες, τότε με τις πονηριές, τότε με τις κρίσεις και τις φαντασίες, που έχουμε με τους φθόνους και τις ζήλιες;

-Πως θα μπορέσει να έλθει αυτός ο Θεός Πατέρας και να γίνει το δικό σου το Μωρό και συ το δικό Του το μωρό;

**Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με έναν τρόπο:**

**Να χαθεί ο Ένας μέσα στον άλλον. Να ζεις μέσα στον Θεό και ο Θεός μέσα σ' εσένα.**

-Κι εσείς όλοι, που ακούτε αυτά, πόσοι από σας τα πιστεύατε;

-Κι εσείς όλοι, που λέτε θα τα εφαρμόσω αυτά, πόσοι έχετε την δυνατή απόφαση να τα συνεχίσετε;



-Πόσοι από σας σε λίγο θα τα ξεχάσετε και δεν θα τα ξανασκεφτείτε;

Σας διαβεβαιώνω όμως, ότι ο λόγος του θεϊκού μητρικού Του έρωτα μεταφέρεται σ' όλο τον κόσμο και πάρα πολλές ξένες ταπεινές ψυχές Τον αναζητούν με πόθο και με τέτοια δύναμη, που οι καρδιές τους θέλουν να γίνουν ένα μ' Εκείνον.

**Δεν ζητάει ο Θεός τίποτα, παρά μονάχα ένα:**

**Να γίνεις ένα μ' Εκείνον και Αυτός ένα μ' εσένα.**

Σκεφτείτε αν αυτό, έχετε διάθεση να Του το δώσετε.



«Μόνο Εγώ, λέει ο Ιησούς, μπορώ να σας μιλήσω για τον Πατέρα Μου». Κανένας δεν μπορεί να μιλήσει για τον Θεό Πατέρα, εκτός από τον Γιό Του, γιατί μόνο ο Γιός Του Τον ξέρει και Τον καταλαβαίνει, γιατί μόνο ο Γιός γνωρίζει τον Πατέρα Του. Μόνο όσοι αγαπήσουν τον Ιησού σαν Γιό τους και Θεό τους, όπως η Παναγία μας, η Μαριάμ, θα μπορούν να καταλάβουν την μητρική αγάπη και την στοργική προστασία του Θεού Πατέρα, γιατί Εκείνος θα τους δώσει να κατανοήσουν, ποιος είναι ο Θεός Πατέρας και τότε θα Τον ερωτευτούν θεϊκά.

### Επίλογος

Γι' αυτό, όσοι από σας θέλετε τον Θεό Πατέρα να γνωρίσετε, αγαπήστε τον Γιό Του, όπως Τον αγάπησε η Μαριάμ. Φυλάξτε Τον στην καρδιά σας σαν πολύτιμο και ανοικτό θησαυρό. Και λέγετέ Του τακτικά:

**«Γιέ μου και Θεέ μου, δίδαξέ με πως θα γνωρίσω τον Πατέρα μου και πως να Τον αγαπήσω. Πες μου, τι προσευχές να κάνω και δίδαξέ με Εσύ, πως προσευχόσουν στον Πατέρα Σου».**

Κι Εκείνος να είστε σίγουροι, ότι θα κάνει ένα πράγμα:

Επειδή λατρεύει τον Πατέρα Του, επειδή λατρεύει τις εικόνες του Πατέρα Του, επειδή λατρεύει όλες τις ψυχές, που είμαστε όλοι εμείς, σε αυτούς που με απλότητα θα Τον αναζητήσουν και θα Τον παρακαλέσουν να γνωρίσουν τον Θεό Πατέρα, Εκείνος θα τους αποκαλύψει τον τρόπο και το δρόμο, πως να φτάσουν κοντά Του και να γίνουν ένα με Εκείνον!

Αμήν!

